

ZPRAVODAJ SPŠ STROJNICKÉ A SOŠ PROF. ŠVEJCARA, PLZEŇ

ČÍSLO 3 – LISTOPAD 2021

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

- VÍTĚZOVÉ SOUTĚŽE V CNC PROGRAMOVÁNÍ** 1
- VELKÝ ÚSPĚCH V LOGICKÉ OLYMPIÁDĚ** 2
- RUMUNSKO DÁVNO NENÍ DIVOČINA 3** 3

VÍTĚZOVÉ SOUTĚŽE V CNC PROGRAMOVÁNÍ

Pavel Steininger

Soutěže středoškoláků v programování CNC strojů mají již svoji tradici a jedna z takových soutěží se pravidelně uskutečňuje v průběhu strojírenského veletrhu v Brně. Letos obsadil náš žák Zdeněk Hes ze třídy 4MSA první místo a Šimon Král z téže třídy místo druhé.

Hlavním organizátorem je Svaz strojírenské technologie, který osloví tři přední výrobce řídicích jednotek, jmenovitě se jedná o firmy Heidenhain, Siemens a Fanuc. Zástupci těchto firem připraví zadání a také hodnotí soutěžící. Soutěž je jednokolová a každý den v průběhu veletrhu proběhnou dvě kola, jedno dopoledne a druhé odpoledne. Zúčastněná škola vybere z nabízených řídicích jednotek ty, se kterými pracují jejich studenti, a na ty je přihlásí. Každý rok se tak v Brně sejde okolo 160 studentů přibližně ze čtyřiceti středních škol. Po několika testech a po domluvě s kolegou Škoulou jsem nakonec vybral dva studenty z třídy 4MSA a to Šimona Krále a Zdeňka Hese. Po pečlivé přípravě, která trvala přibližně dva měsíce, naši studenti v Brně zasedli za řídicí panely firmy Heidenhain a začali plnit soutěžní úkoly. Přibližně v polovině soutěže bylo jasné, že úspěch je blízko, protože soupeři našich studentů výrazně zaostávali a po ukončení soutěžního kola se můj předpoklad vyplnil a hodnotitel vybíral vítěze z naší školy. Zdeněk Hes toho měl o poznání více, ale i on nedokázal splnit přibližně čtvrtinu požadovaných úkolů. Podle mého názoru nebylo zadání příliš náročné na odborné znalosti, ale obtížnost spočívala v délce a nepřehlednosti vytvářeného programu. Bylo nutno dávat pozor na znaménka a často provádět testování programu. To všechno prodlužovalo plnění soutěžních úkolů. Pro příklad uvádím, že běžné programy sestavované ve škole mají do sta řádek. Soutěžní program vyžadoval okolo tří set řádek. Po delší době jsme se tak úspěšně vrátili z této soutěže, a to díky odpovědnému přístupu našich studentů.

AUTOŘI:

- Ing. P. Steininger
- PhDr. E. Bouhamra
- Ing. P. Vlček

VELKÝ ÚSPĚCH V LOGICKÉ OLYMPIÁDĚ 2021

Eva Bouhamra

Již po osmé se žáci naší školy zúčastnili 14. kola Logické olympiády. Soutěž pořádá Mensa ČR a je založena na logických úlohách, jejichž řešení vyžaduje samostatný a kreativní přístup. Nerozhodují zde naučené znalosti, ale schopnost samostatného uvažování a pohotového rozhodování.

Fakulta informačních technologií ČVUT v Praze uznává dobré umístění v Logické olympiádě místo přijímacích zkoušek do bakalářského studia. Logická olympiáda je zařazená do programu Excelence vyhlášeného MŠMT - hodnocení žáků a škol podle výsledku v soutěžích. Program Excelence umožňuje finančně podpořit pedagogické pracovníky středních škol na základě výsledků, kterých dosáhli jejich žáci v krajských, ústředních a mezinárodních soutěžích.

Do Logické olympiády se přihlásilo 75 237 soutěžících z 3 286 škol (zhruba o 12 000 studentů více než v loňském roce), v kategorii středních škol 14 936 žáků, z toho 1 158 z Plzeňského kraje a 643 z naší školy (rekordní počet od počátku soutěžení na škole), což byl již potřetí největší počet účastníků v Plzeňském kraji. Do krajského kola se letos probojovali celkem 4 žáci:

Martin Ruhsam, 2STB (2. místo v kraji), Vojtěch Wagner, 1STB (27. - 28. místo v kraji), David Kankrdlík, 2ME (43. - 45. místo v kraji) a Jan Plíml, 4MSB (49. - 50. místo v kraji). V krajském kole se letos již tradičně utkali gymnazisté z Plzně, Domažlic, Rokycan, Klatov, Sušic a Blovic a 14 míst z 50 možných pro sebe získali žáci SPŠ stavební, VOŠ a SPŠE a naši žáci. Úspěšnými řešiteli v krajském kole se stali žáci Gymnázia Mikulášské náměstí, Gymnázia J. Š. Baara, Domažlice, Gymnázia Sušice, Gymnázia a SOŠ Plasy a VOŠ a SPŠE Plzeň a postoupili do celostátního kola, které se tradičně koná 29. listopadu v Míčovně Pražského hradu. Naším žákům děkujeme za skvělou reprezentaci naší školy!

Vítězům gratulujeme a těšíme se na příští rok!

David Kankrdlík 2ME

Martin Ruhsam 2STB

Jan Plíml 4MSB

Vojtěch Wagner 1STB

RUMUNSKO DÁVNO NENÍ DIVOČINA

DÍL 3: OD DRACULY DO SINAI V PŘEKRÁSÝCH HORÁCH BUCEGI

Petr Vlček

Na hrad Poenari vede 510 schodů, napodruhé se nám hrad podaří navštívit. Před dvěma lety nás sem „nepustil“ medvěd, který se údajně usídlil na hradě místo Draculy. Hrad sedí opravdu na strategickém a krásném místě mezi kopci. Hned u brány nás vítají dva Turci napíchnutí na kůl. Jen obávaný Dracula už pod nimi nehoduje, jak prý bylo jeho zvykem. Za nimi je popravicí kůl a šibenice. Z hradu zbyla jen romantická zřícenina. Je odtud krásný pohled na Fagarašské hory, hluboké údolí směrem k přehradě i na předhůří, kterým bude naše cesta autem pokračovat dále.

Ačkoliv se má všeobecně za to, že Dráculovým hradem je Bran, ležící v samotném srdci rumunské Transylvánie, skutečnost je jiná. Poenari je skutečný hrad knížete Vlady Tepese, zvaného Dracula. Legendu o transylvánském upírovi a krvežíznivém knížeti jménem Dracula zná celý svět. Většina lidí je přesvědčena, že pravým sídlem této legendární postavy je hrad Bran nedaleko rumunského města Brašov. Jenže ten je jen pouhým lákadlem na turisty. Jediným hradem, který lze přímo spojit s tímto středověkým vládcem, je Poenari.

Bran je krásný hrad, který jsem navštívil před několika lety. Když byl Tepeš zajat a veden k soudu do Uher, byl zde několik dní vězněn. To je celý vztah Draculy k tomuto místu. Turistický průmysl tu ale zbudoval v části hradu Draculovo muzeum a začal hrad z komerčních důvodů vydávat za Draculův...

„Poenari byl to ideálním sídlem pro věznění konkurentů či pro ukrytí pokladů,“ vysvětluje rumunský archeolog Dragos Mandescu. A ačkoliv z hradu už moc nezbylo, jde o místo s opravdu silnou atmosférou. Prokleté místo?

Nenápadná zřícenina tyčící se na kopci nedaleko města Curtea de

Arges, ke které vede 510 příkrých schodů, je světem téměř zapomenuta. Přitom má bohatou historii a vztahuje se k ní několik zajímavých legend a kletba.

Tu prý způsobila krev tureckých dělníků, která tekla po zdech hradu při jeho výstavbě. Další pověst říká, že Drákula si hrad vybral kvůli démonovi v kopci, kterému zaprodal svou duši.

Draculův hrad Poenari

Podle historiků ale nic z toho není pravda. Drákula prý hrad využíval, protože byl přesvědčený o jeho nedobytnosti. Jeden příběh ale nevylučují ani historici. Kvůli blížícím se tureckým vojskům se v roce 1462 Drákula i se svou chotí Elisabettou, jejíž celé jméno je dodnes záhadou, uzavírá na hradě Poenari. Dlouhé dny plné strachu z toho, že se obtížně přístupné sídlo podaří dobýt, Vladova žena nedokáže snést a v panickém záchvatu se vrhá z cimbuří do řeky pod hradem. Její duch se prý dodnes zjevuje na hradbách zříceniny.

Vlad Tepes, alias Dracula, byl

opravdu zlý a krutý panovník. Ovšem na druhé straně sehrál pro Evropu důležitou roli v pozastavení Turků. Evropské země tak měly čas se na jejich nájezdy připravit. Podobnou úlohu sehrál albánský hrdina Skanderbeg v Albánii, jehož hrad Korcu jsem také v minulosti navštívil. V boji proti Turkům se Dracula vyžíval. Zajatce údajně nabodával na kůl, aby dlouho umírali a pod jejich mučednickými kůly pořádal hostiny. Podle legend dělal i jiná nechutná zvěrstva.

Vlad Tepes je znám především díky románu Drákula Brama Stokera, kde je popisován jako upír. Podle moderních výzkumů Stoker o skutečném knížeti Vladovi mnoho nevěděl a svůj příběh sestavil z jiných legend nemajících s Vladem nic společného. Nesmrtelnost, kterou mu Stoker připisoval, ovšem nakonec získal: mluví se o něm dodnes.

Vlad III. Dracula (1431–1477; řečený též Napichovač či Naražeč, rumunsky Vlad Țepeș [cepeš]) byl trojnásobný valašský kníže. Poprvé se krátce stal knížetem v roce 1448. Známý je především díky své druhé vládě v letech 1456–1462. Potřetí získal vládu krátce před svou smrtí v roce 1476.

Zatímco v Rumunsku a Bulharsku je díky bojům s Osmanskou říší pokládán za lidového hrdinu, ve zbytku světa je znám spíš jako předloha pro hororového upíra Draculu. Navzdory obecnému přesvědčení nebyl vládcem Sedmíhradska (Transylvánie), ale sousedního Valaška. V anketě 100 největších Rumunů se umístil na dvanáctém místě.

Během svého života se Vlad III. v latinských dokumentech podepisoval jako Wladislaus Dragwlya, vaivoda partium Transalpinarum.

Byl synem valašského knížete Vlady II. z rodu Drăculești. S největší pravděpodobností se narodil v sedmíhradské pevnosti Sighișoara v zimě roku 1431. Jméno jeho matky známé není,

ale Vlad II. byl v té době zřejmě ženatý s Cneajnou z Moldávie. Měl dva nevlastní starší bratry Mirceu a Vlada a mladšího bratra jménem Radu.

V roce 1436 Vlad II. nastoupil na valašský trůn, ale v roce 1442 ho vypudila nepřátelská frakce ve spojení s Uherskem. Zajistil si podporu Osmanů. Musel ale souhlasit, že dva jeho synové – Vlad (III.) a Radu – zůstanou u osmanského dvora jako záruka jeho loajality.

Vlad III. byl propuštěn až po zavraždění Vlada II. valašskými šlechtici (ve spolupráci se sedmihradským knížetem Janem Hunyadim) v roce 1447. Syna a dědice Mirceu oslepili a zavraždili společně s otcem. Vlad se tak s tureckou podporou na dva měsíce stal loutkovým panovníkem Valašska. Vlad utekl do Moldávie za

svým strýcem Bogdanem, se kterým si vytvořil dobré vztahy, ale po Bogdanově zavraždění uprchl a nakonec se připojil ke knížeti Janu Hunyadimu (Ioan de Hunedoara) a uherskému králi Ladislavovi.

V roce 1456 se v souvislosti s uhersko-osmanskými boji vojensky zmocnil Valašska. Po počáteční konsolidaci vlády zahájil v roce 1459 otevřenou protiosmanskou politiku, která vyústila v nájezdy na Turky kontrolovaná území jižně od Dunaje na přelomu let 1461–1462.

V zimě roku 1462 Vlad překročil Dunaj a poničil Bulharsko mezi Srbskem a Černým mořem. Vydával se za tureckého sipahí a s využitím plynulé turečtiny infiltroval a zničil osmanské tábory.

Sultán Mehmed II. v reakci svolal šedesát tisíc vojáků a třicet tisíc dalších bojovníků a v polovině roku 1462 toho vojsko vtrhlo do Valašska. Vlad jim v tom nedokázal zabránit, ale neustále podnikal menší útoky, například noční útok, při kterém zemřelo 15 000 Osmanů. Osmanská říše ale nakonec Valašsko přesto opanovala

a knížetem se stal k říši loajální Vladův mladší bratr Radu.

Na podzim roku 1462 Vlad a uherský král Matyáš Korvín pět týdnů vyjednávali. Vlad byl přesvědčený, že získal uherskou podporu pro křížovou výpravu, a obrátil se zpět z Brašova do Valašska. Na cestě však byl přepaden Korvínovými muži a odvezen do Uherska. Přesná délka Vladova uvěznění

Bucegi - Poina Tapului

není známa, ale zřejmě byl vězněn v letech 1462 až 1466. Diplomatická korespondence z Budy naznačuje, že to byla doba relativně krátká a že byl propuštěn v roce 1466, když se oženil s Ilonou Szilágyi. K jeho rehabilitaci nejspíš přispěla otevřená pro-osmanská politika jeho bratra Radua a také přímluva jeho příbuzného, moldavského knížete Štěpána.

Vlad se do Valašska vrátil až v roce 1475, po smrti Radua. Jeho třetí vláda však netrvala dlouho. Jeho spojencem Štěpán V. Báthory opustil Valašsko po dosažení Vlada na trůn a Vlad měl jen málo času na přípravu, než se objevila velká osmanská armáda na podporu předchozího vládce. Vlad III. se stal potřetí vévodou 26. listopadu 1476 a za zhruba dva měsíce byl zabit. Údaje o jeho smrti se různí – buď padl v boji s Turky nebo byl zavražděn valašskými bojary nespokojenými s jeho vládou. Jeho hlava byla (podle Antonia Bonfiniho a tureckého kronikáře) odvezena do Istanbulu jako trofej, tělo bylo zřejmě pohřbeno v klášteře Snagov, který Vlad III. založil v roce 1461.

Poznámky: údajný hrob Vlada Tepese jsme našli a navštívili při minulých cestách, klášter je na ostrově Snagov na stejnojmenném jezeře mezi Ploiestí a Bucurestí.

Zajímavá je shoda části životopisů Draculy a Skanderbega. Tento albánský bojovník proti Turkům žil v mládí na tureckém dvoře.

V kempu pod hradem skončila naše plánovaná cesta.

Po další trase k moři jsem musel vyhovět synovi návštěvou velkého nehezkého města Ploiesti, aby se mohl „vyřádit“ v městské dopravě. Na trase jsme ale objevili pravý skvost – letovisko Sinaia na okraji hor Bucegi. Takže další trasa vedla ve směru Curtea de Arges – Campulung a Izvoarele a odtud nás navigace vedla asi 18 kilometrů zkratkou do obce Rau Alb de Jos. Ovšem na konci obce se objevila obávaná modrá obdélková značka s jediným nápisem: Sfârșitul asfaltului.

Upřímně řečeno, tuto modrou informativní značku jsem dle zhoršující se kvality silnice a svých „rumunských zkušeností“ očekával už asi 30 minut jízdy. Silnice se potom změnila v kamenitou a prašnou. Prostě asfalt skončil. Podle informací náhodné domorodkyně, která šla kolem, je prašná cesta dlouhá 8 kilometrů do obce Runca. A tak se otáčíme a vracíme se do Izvoarele.

Pokračujeme tedy po hlavní dále do Targovistě a pak do cíle v Sinaii. Cestu jsme si tak prodloužili i se slepou zajížděnou téměř o 60 kilometrů, což nám trochu pokazilo plány. Chtěli jsme v Sinaii ještě navštívit zámek Peles. Navíc nás ještě na kraji města zdržela dopravní zácpa.

K zámku jsme se dostali těsně před zavírací dobou. Podle průvodce na internetu zavírá pokladna 45 minut před uzavřením zámku. Ovšem skutečnost byla jako vždy jiná. Pokladní nás dovnitř ještě pustila, ale na prohlídku překrásných interiérů s nádhernými vyřezávaným stropy jsme moc času neměli – sotva 20 minut. Průvodci, kteří hlídali jednotlivé sály nás doslova honili.

**SPŠ STROJNICKÁ A SOŠ
PROF. ŠVEJCARA, PLZEŇ**

Klatovská 109,
301 00 Plzeň

Telefon: 371 510 811 - vrátnice,
371 510 825 - sekretariát.

I přes rychloprohlídku to však stálo za to. Zámek má nádherné dřevem vykládané interiéry, které jsou vybaveny vkusným nábytkem. Kdo byl v českých zemích na zámku Lednice, tak si může udělat představu. Nádherný zámek stojí v překrásném parku, kde jsou ještě další dva zámky Foisor a Pelisor. Ty jsou však nepřístupné.

Hrad byl postaven v letech 1899–1902 na příkaz krále Karola I. jako sídlo jeho synovce a dědice, budoucího krále Ferdinanda (syna Carolina bratra Leopolda von Hohenzollern) a Ferdinandovy choťe královny Marie. V roce 2006 bylo rozhodnuto, že celý komplex, včetně Pelisor, je zákonným majetkem rumunského krále Michaela I. Královská rodina jej měla převzít zákonným vlastnictvím a pronajmout jej rumunskému státu, aby zůstal v svém současném stavu. Hlavní hrad Peleş je již v pronájmu, ale jednání o dalších vilách a zámcích pokračují. Rumunský král Michael I. ovšem chce, aby Pelisor zůstal soukromou rezidencí královské rodiny.

Pelişor navrhl český architekt Karel Liman v secesním stylu; nábytek a výzdobu interiéru navrhl většinou Vídeňan Bernhard Ludwig. Existuje několik komor, pracovní skříně, kaple a „zlatá místnost“. Sama královna Marie, uznávaná umělkyně, učinila mnoho uměleckých rozhodnutí ohledně návrhu paláce a podílela se na jeho výzdobě, mimo jiné jako malíř. Královna Marie považovala secesi za zbraň proti sterilnímu historismu a vytvořila osobní styl kombinující secesní prvky s byzantskými a keltskými prvky. Síň cti je velmi jednoduchá se stěnami pokrytými dubovým dřevem a skleněným stropem.

Protože už jsme měli opět zamluvené ubytování, našli jsme náš penzion a šli se navečeřet dolů do města. Město je postaveno v hlubokém údolí. Centrum je dole u řeky, kudy vede jedna z hlavních rumunských tratí. Tu zítřka využijeme k dopravě do hor jménem Bucegi, protože nedaleko proti proudu řeky Prahova je středisko Busteni. Hory jsou přístupné několika lanovkami. Jedna má nástup v Busteni a druhá v Sinaii. Takže je to přímo ideální, podniknout částečný přechod hor.

© 2021 pro školní zpravodaj (pokračování příště)

Na té D1 to ne a ne a ne a nejede.
Foto JG